Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/1131,**

annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017,

rahamarkkinarahastoista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 169, 30.6.2017, s. 8)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission delegoitu asetus (EU) 2018/990, annettu 10 päivänä huhtikuuta 2018	L 177	1	13.7.2018

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2017/1131,

annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017,

rahamarkkinarahastoista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan unioniin sijoittautuneita taikka unionissa hoidettavia tai markkinoitavia rahamarkkinarahastoja varten säännöt, jotka koskevat rahoitusinstrumentteja, joihin rahamarkkinarahasto voi sijoittaa, rahamarkkinarahaston sijoitussalkkua, rahamarkkinarahaston varojen arvostamista sekä rahamarkkinarahastoa koskevia raportointivaatimuksia.

Tätä asetusta sovelletaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin,

a) jotka tarvitsevat direktiivin 2009/65/EY mukaisen luvan toimiakseen yhteissijoitusyrityksinä tai ovat saaneet mainitun direktiivin mukaisen luvan yhteissijoitusyrityksenä toimimiseen tai jotka ovat direktiivin 2011/61/EU mukaisia vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja;

b) jotka sijoittavat lyhytaikaisiin varoihin; ja

c) joiden erillisinä tai kumulatiivisina tavoitteina on tarjota rahamarkkinakorkoja vastaavaa tuottoa tai säilyttää sijoituksen arvo.

2. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa lisävaatimuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’lyhytaikaisilla varoilla’ rahoitusvaroja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään kaksi vuotta;

2) ’rahamarkkinainstrumenteilla’ direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan o alakohdassa määriteltyjä rahamarkkinavälineitä ja komission direktiivin 2007/16/EY ([1]) 3 artiklassa tarkoitettuja välineitä;

3) ’siirtokelpoisilla arvopapereilla’ direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan n alakohdassa määriteltyjä siirtokelpoisia arvopapereita ja direktiivin 2007/16/EY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja välineitä;

([1]) Komission direktiivi 2007/16/EY, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2007, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY täytäntöönpanosta tiettyjen määritelmien selventämiseksi (EUVL L 79, 20.3.2007, s. 11).

▼B

4) ’takaisinostosopimuksella’ sopimusta, jolla osapuoli siirtää arvopapereita tai niihin liittyviä oikeuksia vastapuolelle ja sitoutuu ostamaan ne takaisin sovittuun hintaan määrättynä tai myöhemmin määrättävänä ajankohtana;

5) ’takaisinmyyntisopimuksella’ sopimusta, jolla osapuoli vastaanottaa arvopapereita taikka omaisuuserään tai arvopaperiin liittyviä oikeuksia vastapuolelta ja sitoutuu myymään ne takaisin sovittuun hintaan määrättynä tai myöhemmin määrättävänä ajankohtana;

6) ’arvopapereiden lainaksi antamisella’ ja ’arvopapereiden lainaksi ottamisella’ liiketoimia, joissa laitos tai sen vastapuoli siirtää arvopapereita ja lainanottaja sitoutuu palauttamaan vastaavat arvopaperit myöhempänä ajankohtana tai arvopaperit siirtävän laitoksen pyynnöstä; kyseistä liiketointa kutsutaan ’arvopapereiden lainaksi antamiseksi’ sen laitoksen osalta, joka siirtää arvopaperit, ja ’arvopapereiden lainaksi ottamiseksi’ sen laitoksen osalta, jolle ne siirretään;

7) ’arvopaperistamisella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista;

8) ’arvostamisella markkinahintaan’ positioiden arvostamista saatavilla oleviin, riippumattomista lähteistä peräisin oleviin päätöshintoihin, mukaan lukien pörssihintoihin, näytöllä julkistettaviin hintoihin tai useiden riippumattomien tunnettujen arvopaperinvälittäjien antamiin hintatarjouksiin;

9) ’malliin perustuvalla arvostamisella’ arvostamista, joka edellyttää vertailuanalyysia, ekstrapolointia tai muuta yhteen tai useampaan markkinatietoon perustuvaa laskentaa;

10) ’jaksotettuun hankintamenoon perustuvalla arvostusmenetelmällä’ menetelmää, joka perustuu omaisuuserän hankintamenoon, jonka arvo mukautetaan preemioiden tai diskonttojen jaksottamiseen erääntymispäivään saakka;

11) ’julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavalla kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastolla’ rahamarkkinarahastoa,

   a) joka pyrkii pitämään osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon muuttumattomana;

   b) jossa rahaston tuottoja kerrytetään päivittäin ja jossa ne voidaan maksaa sijoittajalle tai käyttää siihen, että ostetaan lisää osuuksia tai osakkeita rahastosta;

   c) jossa omaisuuserät arvostetaan yleensä jaksotettuun hankintamenoon perustuvalla menetelmällä ja jossa nettoarvo pyöristetään lähimpään prosenttiyksikköön tai kyseisen valuutan määräiseen vasta-arvoon; ja

   d) joka sijoittaa vähintään 99,5 prosenttia varoistaan 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuihin instrumentteihin ja takaisinmyyntisopimuksiin, joiden vakuutena on 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu julkisen sektorin velkainstrumentti, sekä käteisrahaan;

▼B

12) ’alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastolla’ rahamarkkinarahastoa, joka täyttää 29, 30 ja 32 artiklassa sekä 33 artiklan 2 kohdan b alakohdassa asetetut erityisvaatimukset;

13) ’vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahastolla’ rahamarkkinarahastoa, joka täyttää 29 ja 30 artiklassa sekä 33 artiklan 1 kohdassa asetetut erityisvaatimukset;

14) ’lyhyellä rahamarkkinarahastolla’ rahamarkkinarahastoa, joka sijoittaa 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin rahamarkkinainstrumentteihin ja johon sovelletaan 24 artiklassa vahvistettuja, sijoitussalkkuja koskevia sääntöjä;

15) ’tavanomaisella rahamarkkinarahastolla’ rahamarkkinarahastoa, joka sijoittaa 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin rahamarkkinainstrumentteihin ja johon sovelletaan 25 artiklassa vahvistettuja, sijoitussalkkuja koskevia sääntöjä;

16) ’luottolaitoksella’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;

17) ’rahamarkkinarahaston toimivaltaisella viranomaisella’

   a) yhteissijoitusyrityksen osalta direktiivin 2009/65/EY 97 artiklan mukaisesti nimettyä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaista viranomaista;

   b) unioniin sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osalta toimivaltaista viranomaista direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan p alakohdassa määritellyssä vaihtoehtoisen sijoitusrahaston kotijäsenvaltiossa;

   c) unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen osalta jotakin seuraavista:

      i) sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa unionin ulkopuolelle sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa markkinoidaan unionissa ilman passia;

      ii) unionin ulkopuolelle sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa hoitavan unioniin sijoittautuneen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltaista viranomaista, kun unionin ulkopuolelle sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa markkinoidaan unionissa passin nojalla tai sitä ei markkinoida unionissa;

      iii) viitejäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jos unionin ulkopuolelle sijoittautunutta vaihtoehtoista sijoitusrahastoa ei hoida unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ja jos sitä markkinoidaan unionissa passin nojalla;

18) ’laillisella eräpäivällä’ päivämäärää, jona arvopaperin pääoma on maksettava kokonaan takaisin ja johon ei liity minkäänlaista optiota;

19) ’painotetulla keskimääräisellä maturiteetilla’ kaikkien rahamarkkinarahastossa olevien kohde-etuuksien keskimääräistä maturiteettia, joka ulottuu lailliseen eräpäivään tai, jos kyseinen aika on lyhyempi, seuraavaan koron tarkistukseen rahamarkkinakorkoa vastaavaksi ja jossa otetaan huomioon, kuinka paljon kutakin omaisuuserää rahastossa on suhteellisesti;

20) ’painotetulla keskimääräisellä elinajalla’ keskimääräistä aikaa, joka ulottuu kaikkien rahamarkkinarahastossa olevien kohde-etuuksien lailliseen eräpäivään ja jossa otetaan huomioon, kuinka paljon kutakin omaisuuserää rahastossa on suhteellisesti;

▼B

21) ’jäljellä olevalla maturiteetilla’ arvopaperin lailliseen eräpäivään jäljellä olevaa aikaa;

22) ’lyhyeksimyynnillä’ sellaisen instrumentin myyntiä, jota rahamarkkinarahasto ei omista tehdessään sopimuksen sen myynnistä, mukaan lukien myynti, jossa rahamarkkinarahasto on myyntiä koskevan sopimuksen tekemisen ajankohtana lainannut rahamarkkinainstrumentin tai sopinut sen lainaamisesta, jotta se voidaan toimittaa selvityksen toteuttamisajankohtana, pois lukien

a) jommankumman osapuolen suorittama myynti sellaisen takaisinostosopimuksen nojalla, jossa osapuoli on lupautunut myymään toiselle osapuolelle arvopaperin määrätyllä hinnalla siten, että jälkimmäinen sitoutuu myymään arvopaperin myöhempänä ajankohtana takaisin jollakin muulla määrätyllä hinnalla; tai

b) sellaisen futuurisopimuksen tai muun johdannaissopimuksen tekeminen, jossa on sovittu arvopapereiden myymisestä määrättyyn hintaan myöhempänä ajankohtana;

23) ’rahamarkkinarahaston hoitajalla’ sellaisen rahamarkkinarahaston osalta, joka on yhteissijoitusyritys, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiötä tai yhteissijoitusyrityksen sijoitusyhtiötä, jos on kyse itsehallinnoivasta yhteissijoitusyrityksestä, ja sellaisen rahamarkkinarahaston osalta, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajaa tai sisäisesti hoidettua vaihtoehtoista sijoitusrahastoa.

3 artikla

Rahamarkkinarahastojen tyypit

1. Rahamarkkinarahastot on perustettava yhteen seuraavista tyypeistä:

a) vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahasto;

b) julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto;

c) alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto.

2. Rahamarkkinarahaston toimiluvassa on nimenomaisesti mainittava rahamarkkinarahaston tyyppi, jonka on oltava yksi 1 kohdassa vahvistetuista.

4 artikla

Toimiluvan myöntäminen rahamarkkinarahastolle

1. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä ei saa perustaa unioniin taikka markkinoida tai hoitaa unionissa rahamarkkinarahastona, jollei se ole saanut tämän asetuksen mukaista toimilupaa.

Toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalle yritykselle, joka ensimmäistä kertaa hakee direktiivin 2009/65/EY nojalla lupaa toimia yhteissijoitusyrityksenä ja tämän asetuksen nojalla lupaa toimia rahamarkkinarahastona, myönnetään lupa toimia rahamarkkinarahastona direktiivin 2009/65/EY mukaisen yhteissijoitusyrityksiä koskevan toimilupamenettelyn yhteydessä.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalle yritykselle on jo myönnetty direktiivin 2009/65/EY nojalla lupa toimia yhteissijoitusyrityksenä, se voi hakea lupaa toimia rahamarkkinarahastona tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti.

3. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalle yritykselle, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto ja joka hakee tämän asetuksen nojalla lupaa toimia rahamarkkinarahastona, myönnetään lupa toimia rahamarkkinarahastona 5 artiklassa vahvistetun toimilupamenettelyn mukaisesti.

▼B

4. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalle yritykselle saa myöntää luvan toimia rahamarkkinarahastona ainoastaan, jos rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen katsoo, että rahamarkkinarahasto pystyy täyttämään kaikki tämän asetuksen vaatimukset.

5. Rahamarkkinarahaston toimiluvan myöntämistä varten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen kaikki seuraavat asiakirjat:

a) rahamarkkinarahaston säännöt tai perustamisasiakirjat, joista käy ilmi, minkä tyyppinen rahamarkkinarahasto se on; tyypin on oltava yksi 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetuista;

b) rahamarkkinarahaston hoitajan tunnistetiedot;

c) säilytysyhteisön tunnistetiedot;

d) rahamarkkinarahaston kuvaus tai muut rahamarkkinarahastoa koskevat tiedot, jotka ovat sijoittajien saatavilla;

e) kuvaus tai muut tiedot järjestelyistä ja menettelyistä, jotka tarvitaan II–VII luvun vaatimusten noudattamiseksi;

f) muut tiedot tai asiakirjat, jotka rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen vaatii sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava tämän asetuksen nojalla myönnetyistä tai peruutetuista toimiluvista arvopaperimarkkinaviranomaiselle neljännesvuosittain.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen pitää julkista keskusrekisteriä, joka sisältää tiedot kustakin tämän asetuksen nojalla toimiluvan saaneesta rahamarkkinarahastosta, sen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesta tyypistä, siitä, onko se lyhyt vai tavanomainen rahamarkkinarahasto, rahamarkkinarahaston hoitajasta sekä rahamarkkinarahaston toimivaltaisesta viranomaisesta. Rekisteri asetetaan saataville sähköisessä muodossa.

5 artikla

Menettely, jolla myönnetään toimilupa rahamarkkinarahastoille, jotka ovat vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja

1. Vaihtoehtoiselle sijoitusrahastolle myönnetään lupa toimia rahamarkkinarahastona vain, jos rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen hyväksyy vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan, joka on jo saanut direktiivin 2011/61/EU nojalla luvan hoitaa rahamarkkinarahastoa, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jättämän hakemuksen sekä hyväksyy myös rahaston säännöt ja säilytysyhteisön valinnan.

2. Jättäessään rahamarkkinarahaston, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, hoitamista koskevan hakemuksen toimiluvan saaneen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan on toimitettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle

a) säilytysyhteisön kanssa tehty kirjallinen sopimus;

b) tiedot tehtävien siirtämistä koskevista järjestelyistä, jotka liittyvät vaihtoehtoisen sijoitusrahaston salkunhoitoon, riskienhallintaan ja hallintoon;

c) tiedot rahamarkkinarahastojen, jotka ovat vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja ja joita vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja hoitaa tai aikoo hoitaa, sijoitusstrategioista, riskiprofiilista ja muista ominaisuuksista.

▼B

Rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen voi pyytää vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltaiselta viranomaiselta selvennyksiä ja tietoja ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista asiakirjoista tai todistusta siitä, kuuluvatko rahamarkkinarahastot vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajalle rahaston hoitamista varten myönnetyn toimiluvan piiriin. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen on vastattava tällaiseen pyyntöön kymmenen työpäivän kuluessa.

3. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan on viipymättä ilmoitettava 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen mahdollisista myöhemmistä muutoksista rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on hylättävä vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan hakemus ainoastaan siinä tapauksessa, että jokin seuraavista täyttyy:

a) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ei noudata tätä asetusta;

b) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ei noudata direktiiviä 2011/61/EU;

c) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltainen viranomainen ei ole antanut sille lupaa hoitaa rahamarkkinarahastoja;

d) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ei ole toimittanut 2 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja.

Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on ennen hakemuksen hylkäämistä kuultava vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan toimivaltaista viranomaista.

5. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston rahamarkkinarahastona toimimista koskevan luvan myöntämisen ehdoksi ei saa asettaa vaatimusta, että vaihtoehtoista sijoitusrahastoa hoitaa kyseisen sijoitusrahaston kotijäsenvaltiossa toimiluvan saanut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja tai että vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja harjoittaa toimintaa vaihtoehtoisen sijoitusrahaston kotijäsenvaltiossa tai siirtää toimintoja sinne.

6. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajalle on ilmoitettava kahden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko vaihtoehtoisen sijoitusrahaston rahamarkkinarahastona toimimista koskeva lupa myönnetty.

7. Rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää vaihtoehtoisen sijoitusrahaston rahamarkkinarahastona toimimista koskevaa lupaa, jos vaihtoehtoisen sijoitusrahaston on oikeudellisesti mahdotonta markkinoida osuuksiaan tai osakkeitaan kotijäsenvaltiossaan.

6 artikla

Nimityksen ”rahamarkkinarahasto” käyttö

1. Yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto saa käyttää itsestään tai liikkeeseen laskemiensa osuuksien tai osakkeiden yhteydessä nimitystä ”rahamarkkinarahasto” vain, jos kyseinen yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on saanut tämän asetuksen mukaisen toimiluvan.

Jos yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto ei ole saanut tämän asetuksen mukaista lupaa toimia rahamarkkinarahastona, se ei saa käyttää harhaanjohtavaa tai epätarkkaa nimitystä, joka voisi viitata siihen, että se on rahamarkkinarahasto.

Yhteissijoitusyrityksellä tai vaihtoehtoisella sijoitusrahastolla ei saa olla ominaisuuksia, jotka ovat huomattavassa määrin samanlaisia kuin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ominaisuudet, jollei se ole saanut tämän asetuksen mukaista lupaa toimia rahamarkkinarahastona.

2. Nimityksen ”rahamarkkinarahasto” käytöllä tai sellaisen muun nimityksen käytöllä, joka viittaa siihen, että yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on rahamarkkinarahasto, tarkoitetaan niiden käyttöä kaikissa ulkoisissa asiakirjoissa, esitteissä, raporteissa, lausunnoissa, mainoksissa, tiedonannoissa, kirjeissä tai muissa aineistoissa, jotka on osoitettu tai tarkoitettu jaettaviksi mahdollisille sijoittajille, osuudenhaltijoille, osakkeenomistajille tai toimivaltaisille viranomaisille kirjallisessa, suullisessa, sähköisessä tai muussa muodossa.

▼B

7 artikla

Sovellettavat säännöt

1. Rahamarkkinarahaston ja rahamarkkinarahaston hoitajan on aina noudatettava tätä asetusta.

2. Rahamarkkinarahaston, joka on yhteissijoitusyritys, sekä rahamarkkinarahaston hoitajan on aina noudatettava direktiivin 2009/65/EY vaatimuksia, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

3. Rahamarkkinarahaston, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, sekä rahamarkkinarahaston hoitajan on aina noudatettava direktiivin 2011/61/EU vaatimuksia, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

4. Rahamarkkinarahaston hoitajan vastuulla on varmistaa, että tätä asetusta noudatetaan, ja se on vastuussa kaikista tappioista tai vahingoista, jotka johtuvat tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä.

5. Tämä asetus ei estä rahamarkkinarahastoja soveltamasta sijoitusrajoituksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä asetuksessa edellytetään.

II LUKU

Rahamarkkinarahastojen sijoituspolitiikkaa koskevat velvoitteet

I jakso

Yleiset säännöt ja hyväksyttävät omaisuuserät

8 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jos rahamarkkinarahasto koostuu useammasta kuin yhdestä alarahastosta, kutakin alarahastoa pidetään erillisenä rahamarkkinarahastona II–VII lukua sovellettaessa.

2. Yhteissijoitusyrityksenä toimiluvan saaneisiin rahamarkkinarahastoihin ei sovelleta yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikkaa koskevia velvoitteita, jotka vahvistetaan direktiivin 2009/65/EY 49–50 a artiklassa, 51 artiklan 2 kohdassa ja 52–57 artiklassa, jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä.

9 artikla

Hyväksyttävät omaisuuserät

1. Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista rahoitusvarojen luokista ja ainoastaan tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin:

a) rahamarkkinainstrumentit, mukaan luettuina rahoitusinstrumentit, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana ovat erikseen tai yhdessä unioni, jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallisviranomaiset tai niiden keskuspankit, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki, Euroopan investointirahasto, Euroopan vakausmekanismi, Euroopan rahoitusvakausväline, kolmannen maan keskusviranomainen tai keskuspankki, Kansainvälinen valuuttarahasto, Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki, Euroopan neuvoston kehityspankki, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki, Kansainvälinen järjestelypankki tai muu asiaankuuluva kansainvälinen rahoituslaitos tai rahoitusalan organisaatio, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu;

▼B

b) hyväksyttävät arvopaperistamiset ja lyhytaikaiset omaisuusvakuudelliset rahamarkkinavelkakirjat, jäljempänä ’ABCP-instrumentit’;

c) luottolaitoksissa olevat talletukset;

d) johdannaisinstrumentit;

e) takaisinostosopimukset, jotka täyttävät 14 artiklassa vahvistetut edellytykset;

f) takaisinmyyntisopimukset, jotka täyttävät 15 artiklassa vahvistetut edellytykset;

g) muiden rahamarkkinarahastojen osuudet tai osakkeet.

2. Rahamarkkinarahasto ei saa suorittaa mitään seuraavista toiminnoista:

a) sijoittaa muihin kuin 1 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin;

b) myydä lyhyeksi mitään seuraavia instrumentteja: rahamarkkinainstrumentteja, arvopaperistamisia, ABCP-instrumentteja taikka muiden rahamarkkinarahastojen osuuksia tai osakkeita;

c) ottaa osakkeisiin tai hyödykkeisiin suoraan tai epäsuorasti liittyviä vastuita, myöskään johdannaisten, niihin oikeuttavien todistusten, niihin perustuvien indeksien tai muiden sellaisten välineiden tai instrumenttien kautta, joilla se saisi tällaisia vastuita;

d) tehdä arvopapereiden lainaksi antamista tai lainaksi ottamista koskevia sopimuksia tai muita sopimuksia, jotka rasittaisivat rahamarkkinarahaston omaisuuseriä;

e) ottaa ja antaa lainaksi käteisvaroja.

3. Rahamarkkinarahastolla saa olla toiminnan edellyttämät käteisvarat direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

10 artikla

Hyväksyttävät rahamarkkinainstrumentit

1. Rahamarkkinarahasto voi sijoittaa rahamarkkinainstrumenttiin, jos se täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

a) se kuuluu johonkin direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdan a, b, c tai h alakohdassa tarkoitettuun rahamarkkinainstrumenttien luokkaan;

b) sillä on jompikumpi seuraavista vaihtoehtoisista ominaisuuksista:

   i) sen laillinen maturiteetti liikkeeseenlaskuhetkellä on enintään 397 päivää;

   ii) sen jäljellä oleva maturiteetti on enintään 397 päivää;

c) rahamarkkinainstrumentin liikkeeseenlaskijasta ja rahamarkkinainstrumentin laadusta on annettu myönteinen arviointi 19–22 artiklan mukaisesti;

d) jos rahamarkkinarahasto sijoittaa arvopaperistamiseen tai ABCP-instrumenttiin, siihen sovelletaan 11 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, tavanomaisen rahamarkkinarahaston sallitaan sijoittaa myös rahamarkkinainstrumentteihin, joiden lailliseen lunastuspäivään jäljellä oleva maturiteetti on enintään kaksi vuotta, edellyttäen, että seuraavaan korontarkistuspäivään on jäljellä enintään 397 päivää. Vaihtuvakorkoisten rahamarkkinainstrumenttien ja swap-järjestelyllä suojattujen kiinteäkorkoisten rahamarkkinainstrumenttien korko on tätä varten tarkistettava rahamarkkinakorkoa tai -indeksiä vastaavaksi.

▼B

3. Edellä olevaa 1 kohdan c alakohtaa ei sovelleta unionin, jäsenvaltion keskusviranomaisen tai keskuspankin, Euroopan keskuspankin, Euroopan investointipankin, Euroopan vakausmekanismin tai Euroopan rahoitusvakausvälineen liikkeeseen laskemiin tai takaamiin rahamarkkinainstrumentteihin.

11 artikla

Hyväksyttävät arvopaperistamiset ja ABCP-instrumentit

1. Rahamarkkinarahasto voi sijoittaa sekä arvopaperistamiseen että ABCP-instrumenttiin, jos arvopaperistaminen tai ABCP-instrumentti on riittävän likvidi, siitä on annettu myönteinen arviointi 19–22 artiklan nojalla ja se on jokin seuraavista:

a) komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 ([1]) 13 artiklassa tarkoitettu arvopaperistaminen;

b) ABCP-ohjelman liikkeeseen laskema ABCP-instrumentti,

i) joka on säännellyn luottolaitoksen täysin tukema siten, että luottolaitos kattaa kaikki ABCP-instrumenttiin liittyvät likviditeetti- ja luottoriskit ja olennaiset laimentumisriskit sekä juoksevat transaktiokustannukset ja juoksevat ohjelman laajuiset kustannukset, jotta sijoittajalle voidaan tarvittaessa taata minkä tahansa määrän maksaminen kokonaisuudessaan ABCP-ohjelman mukaisesti;

ii) joka ei ole uudelleenarvopaperistaminen ja jossa arvopaperistamisen kohde-etuutena oleviin vastuisiin kunkin ABCP-transaktion tasolla ei sisälly arvopaperistamispositioita;

iii) joka ei sisällä asetuksen (EU) N:o 575/2013 242 artiklan 11 kohdassa määriteltyä synteettistä arvopaperistamista;

▼M1

c) yksinkertainen, läpinäkyvä ja standardoitu arvopaperistaminen, sellaisena kuin se on määriteltynä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 ([2]) 20, 21 ja 22 artiklassa säädettyjen perusteiden ja ehtojen mukaisesti, tai yksinkertainen, läpinäkyvä ja standardoitu ABCP-instrumentti, sellaisena kuin se on määriteltynä kyseisen asetuksen 24, 25 ja 26 artiklassa säädettyjen perusteiden ja ehtojen mukaisesti.

▼B

2. Lyhyt rahamarkkinarahasto saa sijoittaa 1 kohdassa tarkoitettuihin arvopaperistamisiin tai ABCP-instrumentteihin, jos tapauksen mukaan jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

▼B

a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen arvopaperistamisten laillinen maturiteetti liikkeeseenlaskuhetkellä on enintään kaksi vuotta ja seuraavaan korontarkistuspäivään on jäljellä enintään 397 päivää;

b) 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen arvopaperistamisten tai ABCP-instrumenttien laillinen maturiteetti liikkeeseenlaskuhetkellä tai jäljellä oleva maturiteetti on enintään 397 päivää;

c) 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut arvopaperistamiset ovat jaksotettuun hankintamenoon arvostettavia instrumentteja ja niiden painotettu keskimääräinen elinaika on enintään kaksi vuotta.

3. Tavanomainen rahamarkkinarahasto saa sijoittaa 1 kohdassa tarkoitettuihin arvopaperistamisiin tai ABCP-instrumentteihin, jos tapauksen mukaan jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien laillinen maturiteetti liikkeeseenlaskuhetkellä tai jäljellä oleva maturiteetti on enintään kaksi vuotta ja seuraavaan korontarkistuspäivään on jäljellä enintään 397 päivää;

b) 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut arvopaperistamiset ovat jaksotettuun hankintamenoon arvostettavia instrumentteja ja niiden painotettu keskimääräinen elinaika on enintään kaksi vuotta.

4. Komissio antaa kuuden kuukauden kuluessa ehdotetun yksinkertaisia, läpinäkyviä ja standardoituja arvopaperistamisia koskevan asetuksen voimaantulopäivästä 45 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla muutetaan tätä artiklaa sisällyttämällä siihen ristiviittaus kyseisen asetuksen vastaavissa säännöksissä oleviin yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien yksilöintiperusteisiin. Muutos tulee voimaan viimeistään kuuden kuukauden kuluttua delegoidun säädöksen voimaantulopäivästä tai ehdotetun yksinkertaisia, läpinäkyviä ja standardoituja arvopaperistamisia koskevan asetuksen vastaavien säännösten soveltamispäivänä sen mukaan, kumpi on myöhemmin.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien yksilöintiperusteisiin on kuuluttava ainakin seuraavat:

a) vaatimukset, jotka liittyvät arvopaperistamisen yksinkertaisuuteen, muun muassa siihen, että kyseessä on todellinen myynti ja vastuisiin sovellettavia luotonmyöntämiskäytäntöjä noudatetaan;

b) vaatimukset, jotka liittyvät arvopaperistamisen standardointiin, mukaan luettuina riskinsäilyttämisvaatimukset;

c) vaatimukset, jotka liittyvät arvopaperistamisen läpinäkyvyyteen, mukaan luettuna tietojen antaminen mahdollisille sijoittajille;

d) ABCP-instrumenttien osalta a, b ja c alakohdan lisäksi vaatimukset, jotka liittyvät järjestäjään ja järjestäjän ABCP-ohjelmalle antamaan tukeen.

▼B

12 artikla

Hyväksyttävät luottolaitoksissa olevat talletukset

Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa luottolaitoksessa olevaan talletukseen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) talletus maksetaan vaadittaessa tai se voidaan nostaa milloin tahansa;

b) talletuksen maturiteetti on enintään 12 kuukautta;

c) luottolaitoksen sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa tai, jos sen sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa, siihen sovelletaan vakavaraisuussääntöjä, joita pidetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 107 artiklan 4 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti unionin oikeudessa asetettuja vaatimuksia vastaavina.

13 artikla

Hyväksyttävät johdannaisinstrumentit

Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa johdannaisinstrumenttiin, jos sillä käydään kauppaa direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetulla säännellyllä markkinapaikalla tai OTC-markkinoilla ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) johdannaisinstrumentin kohde-etuus koostuu koroista, valuuttakursseista, valuutoista tai indekseistä, jotka edustavat jotakin näistä luokista;

b) johdannaisinstrumentilla pyritään ainoastaan suojautumaan korko- tai valuuttakurssiriskeiltä, jotka liittyvät rahamarkkinarahaston muihin sijoituksiin;

c) OTC-johdannaistransaktioiden vastapuolet ovat vakavaraisuussääntelyn ja -valvonnan alaisia laitoksia, jotka kuuluvat rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiin luokkiin;

d) OTC-johdannaisten arvo määritetään luotettavasti ja todennettavasti päivittäin, ja ne voidaan rahamarkkinarahaston aloitteesta milloin tahansa myydä, muuttaa rahaksi tai kattaa vastakkaisella toimella niiden käypään arvoon.

14 artikla

Hyväksyttävät takaisinostosopimukset

Rahamarkkinarahasto saa tehdä takaisinostosopimuksen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) se tehdään väliaikaisesti enintään seitsemän työpäivän ajaksi ja sitä käytetään ainoastaan likviditeetinhallintatarkoituksiin eikä muuhun kuin c alakohdassa tarkoitettuun sijoitustarkoitukseen;

▼B

b) vastapuolta, joka saa rahamarkkinarahaston siirtämät omaisuuserät vakuutena takaisinostosopimuksen nojalla, kielletään myymästä, sijoittamasta, antamasta vakuudeksi tai muulla tavoin siirtämästä kyseisiä omaisuuseriä ilman rahamarkkinarahaston etukäteissuostumusta;

c) rahamarkkinarahaston takaisinostosopimuksen osana saamat käteisvarat voidaan

i) sijoittaa talletuksiin direktiivin 2009/65/EY 50 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti; tai

ii) sijoittaa 15 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin, mutta niitä ei saa muulla tavoin sijoittaa siirrettyihin tai muulla tavoin uudelleen käytettyihin 9 artiklassa tarkoitettuihin hyväksyttäviin omaisuuseriin;

d) rahamarkkinarahaston takaisinostosopimuksen osana saamat käteisvarat ovat enintään 10 prosenttia sen varoista;

e) rahamarkkinarahastolla on oikeus purkaa sopimus milloin tahansa enintään kahden työpäivän ennakkoilmoituksella.

15 artikla

Hyväksyttävät takaisinmyyntisopimukset

1. Rahamarkkinarahasto saa tehdä takaisinmyyntisopimuksen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) rahamarkkinarahastolla on oikeus purkaa sopimus milloin tahansa enintään kahden työpäivän ennakkoilmoituksella;

b) takaisinmyyntisopimuksen osana saatujen omaisuuserien markkina-arvo on aina vähintään yhtä suuri kuin niistä maksettujen käteisvarojen arvo.

2. Rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamien omaisuuserien on oltava 10 artiklassa vahvistetut vaatimukset täyttäviä rahamarkkinainstrumentteja.

Rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamia omaisuuseriä ei saa myydä, sijoittaa uudelleen, antaa vakuudeksi tai siirtää muulla tavoin.

3. Rahamarkkinarahasto ei saa ottaa vastaan arvopaperistamisia ja ABCP-instrumentteja takaisinmyyntisopimuksen osana.

4. Rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamien omaisuuserien on oltava riittävän hajautettuja, ja tiettyyn liikkeeseenlaskijaan liittyvät vastuut saavat olla enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston nettoarvosta, paitsi jos kyseiset omaisuuserät ovat 17 artiklan 7 kohdan vaatimukset täyttäviä rahamarkkinainstrumentteja. Lisäksi rahamarkkinarahaston takaisinmyyntisopimuksen osana saamien omaisuuserien on oltava sellaisen yhteisön liikkeeseen laskemia, joka on riippumaton vastapuolesta ja jonka ei odoteta olevan vahvasti yhteydessä vastapuolen suorituskykyyn.

▼B

5. Rahamarkkinarahaston, joka tekee takaisinmyyntisopimuksen, on varmistettava, että se voi milloin tahansa saada takaisin koko käteismäärän joko kertyneen osuuden tai markkinahinnan perusteella. Jos käteismäärän voi milloin tahansa saada takaisin markkinahinnan perusteella, rahamarkkinarahaston nettoarvon laskennassa käytetään takaisinmyyntisopimuksen markkinahintaa.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, rahamarkkinarahasto saa ottaa vastaan takaisinmyyntisopimuksen osana likvidejä siirtokelpoisia arvopapereita tai muita kuin 10 artiklassa vahvistetut vaatimukset täyttäviä rahamarkkinainstrumentteja, jos kyseiset omaisuuserät täyttävät jommankumman seuraavista edellytyksistä:

a) niiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana on unioni, jäsenvaltion keskusviranomainen tai keskuspankki, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki, Euroopan vakausmekanismi tai Euroopan rahoitusvakausväline, edellyttäen, että niistä on saatu myönteinen arviointi 19–22 artiklan nojalla;

b) niiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana on kolmannen maan keskusviranomainen tai keskuspankki, edellyttäen, että niistä on saatu myönteinen arviointi 19–22 artiklan nojalla.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti takaisinmyyntisopimuksen osana saaduista omaisuuseristä on ilmoitettava rahamarkkinarahaston sijoittajille Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2365 ([1]) 13 artiklan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti takaisinmyyntisopimuksen osana saatujen omaisuuserien on täytettävä 17 artiklan 7 kohdan vaatimukset.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 45 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin sovellettavat kvantitatiiviset ja kvalitatiiviset likviditeettivaatimukset sekä 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin sovellettavat kvantitatiiviset ja kvalitatiiviset luottolaatuvaatimukset.

Komissio ottaa tällöin huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 509 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen.

Komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen viimeistään 21 päivänä tammikuuta 2018.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

▼B

16 artikla

Rahamarkkinarahastojen hyväksyttävät osuudet tai osakkeet

1. Rahamarkkinarahasto saa hankkia muiden rahamarkkinarahastojen, jäljempänä ’kohteena oleva rahamarkkinarahasto’, osuuksia tai osakkeita, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kohteena oleva rahamarkkinarahasto voi sääntöjensä tai perustamisasiakirjojensa mukaan sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan muiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin;

b) kohteena olevalla rahamarkkinarahastolla ei ole osuuksia tai osakkeita hankkivassa rahamarkkinarahastossa.

Rahamarkkinarahasto, jonka osuuksia tai osakkeita on hankittu, ei saa sijoittaa hankkivaan rahamarkkinarahastoon sinä aikana, jona hankkivalla rahamarkkinarahastolla on siinä osuuksia tai osakkeita.

2. Rahamarkkinarahasto saa hankkia muiden rahamarkkinarahastojen osuuksia tai osakkeita edellyttäen, että se sijoittaa enintään 5 prosenttia varoistaan yhden rahamarkkinarahaston osuuksiin tai osakkeisiin.

3. Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa yhteensä enintään 17,5 prosenttia varoistaan muiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin.

4. Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa muiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kohteena oleva rahamarkkinarahasto on saanut toimiluvan tämän asetuksen nojalla;

b) jos kohteena olevaa rahamarkkinarahastoa hoitaa suoraan tai tehtävien siirtämistä koskevan järjestelyn nojalla sama rahamarkkinarahaston hoitaja kuin hankkivaa rahamarkkinarahastoa tai muu yhtiö, johon hankkivan rahamarkkinarahaston hoitaja on sidoksissa yhteisen liikkeenjohdon tai määräysvallan taikka merkittävän suoran tai välillisen omistuksen perusteella, kohteena olevan rahamarkkinarahaston hoitaja tai kyseinen muu yhtiö ei saa veloittaa merkintä- tai lunastuspalkkiota hankkivan rahamarkkinarahaston sijoituksista kohteena olevan rahamarkkinarahaston osuuksiin tai osakkeisiin;

c) jos rahamarkkinarahasto sijoittaa vähintään 10 prosenttia varoistaan muiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin,

   i) kyseisen rahamarkkinarahaston esitteessä on ilmoitettava niiden hoitopalkkioiden enimmäismäärä, jotka voidaan veloittaa itse rahamarkkinarahastolta ja niiltä muilta rahamarkkinarahastoilta, joihin se on sijoittanut; ja

   ii) vuosikertomuksessa on ilmoitettava itse rahamarkkinarahastolta ja muilta rahamarkkinarahastoilta, joihin se on sijoittanut, veloitettavien hoitopalkkioiden enimmäisosuus.

5. Tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta 5 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneeseen rahamarkkinarahastoon, joka on vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) rahamarkkinarahastoa markkinoidaan yksinomaan sellaisen työntekijöille tarkoitetun säästöjärjestelmän kautta, johon sovelletaan kansallista lainsäädäntöä ja jossa on sijoittajina ainoastaan luonnollisia henkilöitä;

▼B

b) edellä a alakohdassa tarkoitettu työntekijöille tarkoitettu säästöjärjestelmä sallii sijoittajien lunastaa sijoituksensa ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen rajoittavien lunastusehtojen mukaisesti, jolloin lunastuksia voidaan tehdä vain tietyissä olosuhteissa, jotka eivät liity markkinoiden kehitykseen.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimiluvan saanut rahamarkkinarahasto, joka on yhteissijoitusyritys, saa hankkia muiden rahamarkkinarahastojen osuuksia tai osakkeita direktiivin 2009/65/EY 55 tai 58 artiklan mukaisesti seuraavin edellytyksin:

a) rahamarkkinarahastoa markkinoidaan yksinomaan sellaisen työntekijöille tarkoitetun säästöjärjestelmän kautta, johon sovelletaan kansallista lainsäädäntöä ja jossa on sijoittajina ainoastaan luonnollisia henkilöitä;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettu työntekijöille tarkoitettu säästöjärjestelmä sallii sijoittajien lunastaa sijoituksensa ainoastaan kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen rajoittavien lunastusehtojen mukaisesti, jolloin lunastuksia voidaan tehdä vain tietyissä olosuhteissa, jotka eivät liity markkinoiden kehitykseen.

6. Lyhyet rahamarkkinarahastot saavat sijoittaa ainoastaan muiden lyhyiden rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin.

7. Tavanomaiset rahamarkkinarahastot saavat sijoittaa lyhyiden rahamarkkinarahastojen ja tavanomaisten rahamarkkinarahastojen osuuksiin tai osakkeisiin.

II jakso

Sijoituspolitiikkaa koskevat säännökset

17 artikla

Hajautus

1. Rahamarkkinarahasto saa sijoittaa enintään

a) 5 prosenttia varoistaan saman yhteisön liikkeeseen laskemiin rahamarkkinainstrumentteihin, arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin;

b) 10 prosenttia varoistaan samassa luottolaitoksessa oleviin talletuksiin, paitsi jos pankkisektorin rakenne jäsenvaltiossa, jossa rahamarkkinarahastolla on kotipaikka, on sellainen, että siellä ei ole riittävästi elinkelpoisia luottolaitoksia, jotta hajautusvaatimus täyttyisi, ja rahamarkkinarahaston ei ole taloudellisesti kannattavaa tehdä talletuksia johonkin muuhun jäsenvaltioon, missä tapauksessa enintään 15 prosenttia sen varoista voidaan tallettaa samaan luottolaitokseen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahasto saa sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan saman yhteisön liikkeeseen laskemiin rahamarkkinainstrumentteihin, arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin, jos vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahaston hallussa olevien kunkin liikkeeseenlaskijan, johon se on sijoittanut yli 5 prosenttia varoistaan, tällaisten rahamarkkinainstrumenttien, arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien kokonaisarvo on enintään 40 prosenttia sen varojen arvosta.

▼B

3. Edellä 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen soveltamispäivään asti rahamarkkinarahaston kaikkien arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin liittyvien vastuiden kokonaismäärä saa olla enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista.

Edellä 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen soveltamispäivästä lukien rahamarkkinarahaston kaikkien arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin liittyvien vastuiden kokonaismäärä saa olla enintään 20 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista, ja enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista voidaan sijoittaa arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin, jotka eivät täytä yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien yksilöintiperusteita.

4. Edellä 13 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttävistä OTC-johdannaistransaktioista johtuva samaan rahamarkkinarahaston vastapuoleen liittyvä kokonaisriski saa olla enintään 5 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista.

5. Samalle rahamarkkinarahaston vastapuolelle takaisinmyyntisopimuksissa toimitettujen käteisvarojen kokonaismäärä saa olla enintään 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista.

6. Rahamarkkinarahasto ei saa 1 ja 4 kohdassa asetetuista yksittäisistä rajoista huolimatta yhdistää mitään seuraavista, jos niiden yhdistäminen johtaisi siihen, että yli 15 prosenttia rahamarkkinarahaston varoista sijoitettaisiin yhteen ainoaan yhteisöön:

a) sijoitukset kyseisen yhteisön liikkeeseen laskemiin rahamarkkinainstrumentteihin, arvopaperistamisiin ja ABCP-instrumentteihin;

b) kyseiseen yhteisöön tehdyt talletukset;

c) OTC-johdannaisinstrumentit, jotka altistavat kyseiseen yhteisöön liittyvälle vastapuoliriskille.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetystä hajautusvaatimuksesta poiketen, jos pankkisektorin rakenne jäsenvaltiossa, jossa rahamarkkinarahastolla on kotipaikka, on sellainen, että siellä ei ole riittävästi elinkelpoisia luottolaitoksia, jotta hajautusvaatimus täyttyisi, ja rahamarkkinarahaston ei ole taloudellisesti kannattavaa tehdä talletuksia johonkin muuhun jäsenvaltioon, rahamarkkinarahasto voi yhdistää a–c alakohdassa tarkoitetun tyyppisiä sijoituksia siten, että se sijoittaa enintään 20 prosenttia varoistaan yhteen ainoaan yhteisöön.

7. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen voi antaa rahamarkkinarahastolle luvan sijoittaa riskin hajauttamisen periaatetta noudattaen määrän, joka vastaa jopa 100:aa prosenttia sen varoista, erilaisiin rahamarkkinainstrumentteihin, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana ovat erikseen tai yhdessä unioni, jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallisviranomaiset tai niiden keskuspankit, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki, Euroopan investointirahasto, Euroopan vakausmekanismi, Euroopan rahoitusvakausväline, kolmannen maan keskusviranomainen tai keskuspankki, Kansainvälinen valuuttarahasto, Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki, Euroopan neuvoston kehityspankki, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki, Kansainvälinen järjestelypankki tai muu asiaankuuluva kansainvälinen rahoituslaitos tai rahoitusalan organisaatio, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu.

▼B

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan, jos kaikki seuraavat vaatimukset täyttyvät:

a) rahamarkkinarahastolla on rahamarkkinainstrumentteja ainakin kuudesta liikkeeseenlaskijan liikkeeseenlaskusta;

b) rahamarkkinarahasto rajoittaa sijoittamisen saman liikkeeseenlaskun rahamarkkinainstrumentteihin enintään 30 prosenttiin varoistaan;

c) rahamarkkinarahasto nimenomaisesti viittaa säännöissään tai perustamisasiakirjoissaan kaikkiin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin hallintoviranomaisiin, toimielimiin tai organisaatioihin, jotka erikseen tai yhdessä laskevat liikkeelle tai takaavat rahamarkkinainstrumentteja, joihin se aikoo sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan;

d) rahamarkkinarahasto sisällyttää esitteeseensä ja markkinointiaineistoonsa selkeästi erottuvan maininnan tämän poikkeuksen käytöstä ja ilmoittaa kaikki ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut hallintoviranomaiset, toimielimet ja organisaatiot, jotka erikseen tai yhdessä laskevat liikkeelle tai takaavat rahamarkkinainstrumentteja, joihin se aikoo sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan.

8. Rahamarkkinarahasto saa 1 kohdassa asetetuista yksittäisistä rajoista huolimatta sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan joukkovelkakirjalainoihin, joiden liikkeeseenlaskijana on yksi luottolaitos, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja joka lain nojalla kuuluu joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitetun erityisen julkisen valvonnan piiriin. Näiden joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskussa saadut määrät on erityisesti sijoitettava kyseisen lain mukaisesti omaisuuseriin, jotka riittävät koko joukkovelkakirjalainojen voimassaoloajan kattamaan näihin joukkovelkakirjalainoihin liittyvät saatavat ja jotka liikkeeseenlaskijan mahdollisessa maksukyvyttömyystapauksessa käytetään etusijajärjestyksessä pääoman takaisinmaksuun ja kertyneen koron maksuun.

Jos rahamarkkinarahasto sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin joukkovelkakirjalainoihin, joilla on yksi liikkeeseenlaskija, näiden sijoitusten kokonaisarvo saa olla enintään 40 prosenttia rahamarkkinarahaston varojen arvosta.

9. Rahamarkkinarahasto saa 1 kohdassa asetetuista yksittäisistä rajoista huolimatta sijoittaa enintään 20 prosenttia varoistaan joukkovelkakirjalainoihin, joiden liikkeeseenlaskijana on yksi luottolaitos, jos delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tai 11 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät, mukaan luettuina mahdolliset sijoitukset tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin.

Jos rahamarkkinarahasto sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin joukkovelkakirjalainoihin, joilla on yksi liikkeeseenlaskija, näiden sijoitusten kokonaisarvo saa olla enintään 60 prosenttia rahamarkkinarahaston varojen arvosta, mukaan luettuina 8 kohdassa vahvistettujen rajojen mukaiset mahdolliset sijoitukset mainitussa kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin.

▼B

10. Yrityksiä, jotka Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU ([1]) mukaisen konsernitilinpäätöksen laatimiseksi tai tunnustettujen kansainvälisten tilinpäätössääntöjen mukaisesti luetaan kuuluviksi samaan konserniin, pidetään tämän artiklan 1–6 kohdassa tarkoitettuja rajoja laskettaessa yhtenä yhteisönä.

18 artikla

Keskittymät

1. Rahamarkkinarahastolla ei saa olla hallussaan yli 10:tä prosenttia yhden yhteisön liikkeeseen laskemista rahamarkkinainstrumenteista, arvopaperistamisista ja ABCP-instrumenteista.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä rajaa ei sovelleta sellaisten rahamarkkinainstrumenttien hallussapitoon, joiden liikkeeseenlaskijana tai takaajana ovat unioni, jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallisviranomaiset tai niiden keskuspankit, Euroopan keskuspankki, Euroopan investointipankki, Euroopan investointirahasto, Euroopan vakausmekanismi, Euroopan rahoitusvakausväline, kolmannen maan keskusviranomainen tai keskuspankki, Kansainvälinen valuuttarahasto, Kansainvälinen jälleenrakennus- ja kehityspankki, Euroopan neuvoston kehityspankki, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki, Kansainvälinen järjestelypankki tai muu asiaankuuluva kansainvälinen rahoituslaitos tai rahoitusalan organisaatio, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu.

III jakso

Rahamarkkinainstrumenttien, arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien luottolaatu

19 artikla

Sisäinen luottolaadun arviointimenettely

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on luotava rahamarkkinainstrumenttien, arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien luottolaadun määrittämistä varten varovainen sisäinen luottolaadun arviointimenettely, pantava se täytäntöön ja sovellettava sitä johdonmukaisesti ottaen huomioon instrumentin liikkeeseenlaskija sekä itse instrumentin ominaisuudet.

2. Rahamarkkinarahaston hoitajan on varmistettava, että tiedot, joita käytetään sisäistä luottolaadun arviointimenettelyä sovellettaessa, ovat riittävän laadukkaita ja ajantasaisia ja että ne ovat peräisin luotettavista lähteistä.

3. Sisäisen arviointimenettelyn on perustuttava varovaisiin, järjestelmällisiin ja jatkuviin arviointimenetelmiin. Rahamarkkinarahaston hoitajan on validoitava käytettävät menetelmät aiempia ajanjaksoja koskevien tietojen ja empiirisen aineiston perusteella, toteumatestaus mukaan luettuna.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

▼B

4. Rahamarkkinarahaston hoitajan on varmistettava, että sisäinen luottolaadun arviointimenettely on kaikkien seuraavien yleisten periaatteiden mukainen:

a) on luotava toimiva prosessi, jolla hankitaan olennaiset tiedot liikkeeseenlaskijasta ja instrumentin ominaisuuksista sekä saatetaan ne ajan tasalle;

b) on vahvistettava ja pantava täytäntöön asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sisäinen luottolaadun arviointi pohjautuu käytettävissä olevien olennaisten tietojen perusteelliseen analysointiin ja että siinä otetaan huomioon kaikki merkitykselliset tekijät, jotka vaikuttavat liikkeeseenlaskijan luottokelpoisuuteen ja instrumentin luottolaatuun;

c) sisäistä luottolaadun arviointimenettelyä on seurattava jatkuvasti ja kaikkia luottolaadun arviointeja on tarkasteltava uudelleen vähintään kerran vuodessa;

d) asetuksen (EY) N:o 1060/2009 5 a artiklan mukaisesti ulkopuolisiin luokituksiin ei saa tukeutua mekaanisesti ja liiallisesti, mutta rahamarkkinarahaston hoitajan on suoritettava rahamarkkinainstrumenttia, arvopaperistamista ja ABCP-instrumenttia koskeva uusi luottolaadun arviointi, kun tapahtuu olennainen muutos, joka voi vaikuttaa instrumentista annettuun arviointiin;

e) rahamarkkinarahaston hoitajan on tarkasteltava luottolaadun arviointimenetelmiä uudelleen vähintään kerran vuodessa, jotta voidaan todeta, ovatko ne edelleen asianmukaisia suhteessa nykyiseen sijoitussalkkuun ja ulkoisiin olosuhteisiin, ja uudelleentarkastelun tulos on toimitettava rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos rahamarkkinarahaston hoitajan tietoon tulee luottolaadun arviointimenetelmään tai sen soveltamiseen liittyviä virheitä, sen on viipymättä korjattava kyseiset virheet;

f) kun sisäisessä luottolaadun arviointimenettelyssä käytettyjä menetelmiä, malleja tai keskeisiä oletuksia muutetaan, rahamarkkinarahaston hoitajan on mahdollisimman pian tarkasteltava uudelleen kaikkia sisäisiä luottolaadun arviointeja, joihin muutos vaikuttaa.

20 artikla

Sisäinen luottolaadun arviointi

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on sovellettava 19 artiklassa säädettyä menettelyä määrittäessään, annetaanko rahamarkkinainstrumentista, arvopaperistamisesta tai ABCP-instrumentista luottolaadun arvioinnissa myönteinen arviointi. Jos asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti rekisteröity ja sertifioitu luottoluokituslaitos on antanut rahamarkkinainstrumentille luokituksen, rahamarkkinarahaston hoitaja voi ottaa tällaisen luokituksen sekä lisätiedot ja analyysin huomioon sisäisessä luottolaadun arvioinnissaan, mutta se ei saa asetuksen (EY) N:o 1060/2009 5 a artiklan mukaisesti turvautua tällaiseen luokitukseen yksinomaisesti tai mekaanisesti.

▼B

2. Luottolaadun arvioinnissa on otettava huomioon vähintään seuraavat tekijät ja yleiset periaatteet:

a) liikkeeseenlaskijan luottoriskin sekä liikkeeseenlaskijan ja instrumentin suhteellisen maksukyvyttömyysriskin määrittäminen;

b) instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevat kvalitatiiviset indikaattorit, joissa otetaan huomioon muun muassa makrotalouden ja finanssimarkkinoiden tilanne;

c) rahamarkkinainstrumenttien lyhytaikaisuus;

d) instrumentin omaisuusluokka;

e) liikkeeseenlaskijan tyyppi siten, että erotetaan toisistaan ainakin seuraavantyyppiset liikkeeseenlaskijat: kansalliset, alueelliset tai paikalliset hallintoviranomaiset, finanssilaitokset ja finanssialan ulkopuoliset yritykset;

f) jos kysymyksessä on strukturoitu rahoitusinstrumentti, rahoitustaloustoimeen liittyvä operatiivinen riski ja vastapuoliriski ja, jos kysymyksessä on arvopaperistamisiin liittyvä vastuu, liikkeeseenlaskijan luottoriski, arvopaperistamisen rakenne ja kohde-etuuksien luottoriski;

g) instrumentin likviditeettiprofiili.

Rahamarkkinarahaston hoitaja voi tässä kohdassa tarkoitettujen tekijöiden ja yleisten periaatteiden lisäksi ottaa 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun rahamarkkinainstrumentin luottolaadun määrittämisessä huomioon varoitukset ja indikaattorit.

21 artikla

Dokumentointi

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on dokumentoitava rahaston sisäinen luottolaadun arviointimenettely ja luottolaadun arvioinnit. Dokumentointiin on sisällyttävä kaikki seuraavat:

a) rahaston sisäisen luottolaadun arviointimenettelyn suunnittelu ja operatiiviset yksityiskohdat, jotka on dokumentoitava siten, että toimivaltaiset viranomaiset ymmärtävät, miten luottolaatua arvioidaan, ja voivat arvioida yksittäisen luottolaadun arvioinnin asianmukaisuutta;

b) luottolaadun arvioinnin syyt ja sitä tukeva analyysi sekä syyt, joiden vuoksi rahamarkkinarahaston hoitaja on valinnut luottolaadun arvioinnin uudelleentarkasteluperusteet ja uudelleentarkastelun aikavälin, ja tätä valintaa tukeva analyysi;

c) kaikki sisäisessä luottolaadun arviointimenettelyssä tapahtuneet merkittävät muutokset, mukaan luettuina tällaiset muutokset käynnistäneiden tekijöiden yksilöinti;

d) sisäisen luottolaadun arviointimenettelyn ja sisäisen valvontarakenteen organisointi;

e) täydelliset tiedot instrumentteja, liikkeeseenlaskijoita ja soveltuvin osin hyväksyttyjä takaajia koskevista sisäisistä luottolaadun arvioinneista;

▼B

f) sisäisestä luottolaadun arviointimenettelystä vastaava henkilö tai vastaavat henkilöt.

2. Rahamarkkinarahaston hoitajan on säilytettävä kaikki 1 kohdassa tarkoitettu dokumentointi vähintään kolmen kokonaisen tilikauden ajan.

3. Sisäinen luottolaadun arviointimenettely on kuvattava yksityiskohtaisesti rahamarkkinarahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa, ja kaikki 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat on annettava pyynnöstä rahamarkkinarahaston toimivaltaisten viranomaisten ja rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisten viranomaisten saataville.

22 artikla

Luottolaadun arviointia koskevat delegoidut säädökset

Komissio antaa 45 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta määrittämällä seuraavat seikat:

a) 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua luottolaadun arviointimenetelmien validointia koskevat perusteet;

b) 20 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua liikkeeseenlaskijan ja instrumentin luottoriskin ja suhteellisen maksukyvyttömyysriskin määrittämistä koskevat perusteet;

c) 20 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevien kvalitatiivisten indikaattorien laatimista koskevat perusteet;

d) 19 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitetun olennaisen muutoksen merkitys.

23 artikla

Luottolaadun arvioinnin hallinnointi

1. Sisäinen luottolaadun arviointimenettely on hyväksytettävä rahamarkkinarahaston toimivalla johdolla, hallintoelimellä ja, jos sellainen on olemassa, rahamarkkinarahaston hoitajan valvontatoiminnolla.

Näiden tahojen on ymmärrettävä hyvin rahamarkkinarahaston hoitajan käyttämää sisäistä luottolaadun arviointimenettelyä sekä tämän soveltamia menetelmiä ja tunnettava tarkasti niihin liittyvät raportit.

2. Rahamarkkinarahaston hoitajan on raportoitava 1 kohdassa tarkoitetuille tahoille rahamarkkinarahaston luottoriskiprofiilista rahamarkkinarahaston sisäisten luottolaadun arviointien analyysin perusteella. Raportoinnin tiheys määräytyy sen mukaan, minkä tyyppisiä ja kuinka merkittäviä tiedot ovat, ja raportointi on tehtävä vähintään kerran vuodessa.

3. Toimivan johdon on varmistettava jatkuvasti, että sisäinen luottolaadun arviointimenettely toimii asianmukaisesti.

▼B

Toimivalle johdolle on tiedotettava säännöllisesti sisäisten luottolaadun arviointimenettelyjen toimivuudesta, aloista, joilla on havaittu puutteita, sekä niiden ponnistelujen ja toimien edistymisestä, joilla aiemmin havaittuja puutteita on pyritty korjaamaan.

4. Sisäisiä luottolaadun arviointeja ja rahamarkkinarahaston hoitajan suorittamia niitä koskevia säännöllisiä uudelleentarkasteluja eivät saa suorittaa sellaiset henkilöt, jotka hoitavat rahamarkkinarahaston sijoitussalkkua tai vastaavat sen hoidosta.

III LUKU

Rahamarkkinarahastojen riskienhallintaa koskevat velvoitteet

24 artikla

Lyhyiden rahamarkkinarahastojen sijoitussalkkuja koskevat säännöt

1. Lyhyen rahamarkkinarahaston on jatkuvasti noudatettava kaikkia seuraavia sijoitussalkkua koskevia vaatimuksia:

a) sen sijoitussalkun painotetun keskimääräisen maturiteetin on oltava enintään 60 päivää;

b) sen sijoitussalkun painotetun keskimääräisen elinajan on oltava enintään 120 päivää, jollei toisesta ja kolmannesta alakohdasta muuta johdu;

c) vähintään 10 prosenttia alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen ja julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on oltava päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa yhden työpäivän ennakkoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa yhden työpäivän ennakkoilmoituksella. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto tai julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 10 prosenttia sijoitussalkustaan päivän kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;

d) vähintään 7,5 prosenttia lyhyiden vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on oltava päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa yhden työpäivän ennakkoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa yhden työpäivän ennakkoilmoituksella. Lyhyt vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 7,5 prosenttia sijoitussalkustaan päivän kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;

e) vähintään 30 prosenttia alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen ja julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on oltava viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa viiden työpäivän ennakkoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa viiden työpäivän ennakkoilmoituksella. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto tai julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 30 prosenttia sijoitussalkustaan viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;

▼B

f) vähintään 15 prosenttia lyhyiden vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on oltava viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa viiden työpäivän ennakkoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa viiden työpäivän ennakkoilmoituksella. Lyhyt vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 15 prosenttia sijoitussalkustaan viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;

g) 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut omaisuuserät, jotka ovat erittäin likvidejä ja voidaan lunastaa ja selvittää yhden työpäivän kuluessa ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 190 päivää, voidaan e alakohdassa tarkoitetussa laskennassa myös sisällyttää alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston ja julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin siten, että niiden osuus on enintään 17,5 prosenttia sen varoista;

h) rahamarkkinainstrumentit tai muiden rahamarkkinarahastojen osuudet tai osakkeet voidaan f alakohdassa tarkoitetussa laskennassa sisällyttää lyhyen vaihtuvan nettoarvon rahamarkkinarahaston viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin siten, että niiden osuus on enintään 7,5 prosenttia sen varoista, edellyttäen, että ne on mahdollista lunastaa ja selvittää viiden työpäivän kuluessa.

Kun lasketaan arvopapereiden, strukturoidut rahoitusinstrumentit mukaan luettuina, b alakohdassa tarkoitettua painotettua keskimääräistä elinaikaa, lyhyen rahamarkkinarahaston on perustettava maturiteettilaskelma jäljellä olevaan maturiteettiin instrumenttien lailliseen lunastuspäivään saakka. Jos rahoitusinstrumentti sisältää myyntioption, lyhyt rahamarkkinarahasto voi kuitenkin perustaa maturiteettilaskelman myyntioption lunastuspäivään jäljellä olevan maturiteetin sijasta mutta vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät kaikissa vaiheissa:

i) lyhyt rahamarkkinarahasto voi vapaasti käyttää myyntioptiota sen lunastuspäivänä;

ii) myyntioption lunastushinta pysyy lähellä instrumentin odotettua arvoa lunastuspäivänä;

iii) lyhyen rahamarkkinarahaston investointistrategia viittaa siihen, että optio erittäin todennäköisesti lunastetaan lunastuspäivänä.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, kun lasketaan arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien painotettua keskimääräistä elinaikaa, lyhyt rahamarkkinarahasto voi jaksotettuun hankintamenoon arvostettavien instrumenttien ollessa kyseessä perustaa maturiteettilaskelman tämän sijasta joko

i) tällaisten instrumenttien sopimusperusteiseen jaksotusaikatauluun; tai

ii) niiden kohde-etuuksien jaksotusaikatauluun, joista tällaisten instrumenttien lunastukseen tarvittavat kassavirrat tuotetaan.

▼B

2. Jos tässä artiklassa tarkoitetut rajat on ylitetty rahamarkkinarahastosta riippumattomista syistä taikka merkintä- tai lunastusoikeuksien käyttämisen takia, rahamarkkinarahaston on pidettävä ensisijaisena tavoitteena tilanteen korjaamista osuudenhaltijoiden tai osakkeenomistajien edut huomioon ottavalla tavalla.

3. Kaikki tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rahamarkkinarahastot voivat olla muodoltaan lyhyitä rahamarkkinarahastoja.

25 artikla

Tavanomaisten rahamarkkinarahastojen sijoitussalkkuja koskevat säännöt

1. Tavanomaisen rahamarkkinarahaston on jatkuvasti noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:

a) sen sijoitussalkun painotetun keskimääräisen maturiteetin on aina oltava enintään 6 kuukautta;

b) sen sijoitussalkun painotetun keskimääräisen elinajan on aina oltava enintään 12 kuukautta, jollei toisesta ja kolmannesta alakohdasta muuta johdu;

c) vähintään 7,5 prosenttia sen varoista on oltava päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa yhden työpäivän ennakkoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa yhden työpäivän ennakkoilmoituksella. Tavanomainen rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin päivän kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 7,5 prosenttia sijoitussalkustaan päivän kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;

d) vähintään 15 prosenttia sen varoista on oltava viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, takaisinmyyntisopimuksia, jotka voidaan purkaa viiden työpäivän ennakkoilmoituksella, tai käteisvaroja, jotka voidaan nostaa viiden työpäivän ennakkoilmoituksella. Tavanomainen rahamarkkinarahasto ei saa hankkia muita omaisuuseriä kuin viikon kuluessa erääntyviä omaisuuseriä, jos omaisuuserien hankinta johtaisi siihen, että kyseinen rahamarkkinarahasto sijoittaisi alle 15 prosenttia sijoitussalkustaan viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin;

e) rahamarkkinainstrumentit tai muiden rahamarkkinarahastojen osuudet tai osakkeet voidaan d alakohdassa tarkoitetussa laskennassa sisällyttää viikon kuluessa erääntyviin omaisuuseriin siten, että niiden osuus on enintään 7,5 prosenttia sen varoista, edellyttäen, että ne voidaan lunastaa ja selvittää viiden työpäivän kuluessa.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa, kun lasketaan arvopapereiden, strukturoidut rahoitusinstrumentit mukaan luettuina, painotettua keskimääräistä elinaikaa, tavanomaisen rahamarkkinarahaston on perustettava maturiteettilaskelma jäljellä olevaan maturiteettiin instrumenttien lailliseen lunastuspäivään saakka. Jos rahoitusinstrumentti sisältää myyntioption, tavanomainen rahamarkkinarahasto voi kuitenkin perustaa maturiteettilaskelman myyntioption lunastuspäivään jäljellä olevan maturiteetin sijasta mutta vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät kaikissa vaiheissa:

▼B

i) tavanomainen rahamarkkinarahasto voi vapaasti käyttää myyntioptiota sen lunastuspäivänä;

ii) myyntioption lunastushinta pysyy lähellä instrumentin odotettua arvoa lunastuspäivänä;

iii) tavanomaisen rahamarkkinarahaston investointistrategia viittaa siihen, että optio erittäin todennäköisesti lunastetaan lunastuspäivänä.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, kun lasketaan arvopaperistamisten ja ABCP-instrumenttien painotettua keskimääräistä elinaikaa, tavanomainen rahamarkkinarahasto voi jaksotettuun hankintamenoon arvostettavien instrumenttien ollessa kyseessä perustaa maturiteettilaskelman tämän sijasta joko

i) tällaisten instrumenttien sopimusperusteiseen jaksotusaikatauluun; tai

ii) niiden kohde-etuuksien jaksotusaikatauluun, joista tällaisten instrumenttien lunastukseen tarvittavat kassavirrat tuotetaan.

2. Jos tässä artiklassa tarkoitetut rajat on ylitetty tavanomaisesta rahamarkkinarahastosta riippumattomista syistä taikka merkintä- tai lunastusoikeuksien käyttämisen takia, rahamarkkinarahaston on pidettävä ensisijaisena tavoitteena tilanteen korjaamista osuudenhaltijoiden tai osakkeenomistajien edut huomioon ottavalla tavalla.

3. Tavanomainen rahamarkkinarahasto ei saa olla muodoltaan julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto.

26 artikla

Rahamarkkinarahastojen luottoluokitukset

Rahamarkkinarahaston, joka pyytää ulkopuolisen tekemää luottoluokitusta tai rahoittaa sen, on tällöin noudatettava asetusta (EY) N:o 1060/2009. Rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan on ilmoitettava selkeästi rahamarkkinarahaston esitteessä ja kaikissa sijoittajille suunnatuissa tiedonannoissa, joissa ulkopuolisen tekemä luottoluokitus mainitaan, että rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja on pyytänyt luokitusta tai rahoittanut sen.

27 artikla

Selonottovelvollisuus

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on otettava käyttöön, pantava täytäntöön ja sovellettava menettelyjä sekä noudatettava kaikkea asianmukaista huolellisuutta, jotta se voisi ennakoida useiden sijoittajien samanaikaisten lunastustoimeksiantojen vaikutuksen ottaen huomioon ainakin sijoittajatyypin, yksittäisen sijoittajan rahastossa omistamien osakkeiden määrän sekä sisään- ja ulosvirtausten kehityksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2015/849 ([1]) vahvistettujen mahdollisesti tiukempien vaatimusten soveltamista.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

▼B

2. Jos yksittäisen sijoittajan hallussa olevien osuuksien tai osakkeiden arvo ylittää rahamarkkinarahaston vastaavan päiväkohtaisen likviditeettivaatimuksen määrän, rahamarkkinarahaston hoitajan on otettava 1 kohdassa vahvistettujen tekijöiden lisäksi huomioon kaikki seuraavat tekijät:

a) säännönmukaisuudet, jotka ovat havaittavissa sijoittajien käteisvarojen tarpeissa, mukaan luettuna rahamarkkinarahastossa omistettujen osakkeiden lukumäärän syklinen kehitys;

b) eri sijoittajien riskiaversio;

c) se, missä määrin rahamarkkinarahaston eri sijoittajien välillä on korrelaatiota tai läheisiä sidoksia.

3. Jos rahamarkkinarahaston sijoittajat ohjaavat sijoituksensa kulkemaan välittäjän kautta, rahamarkkinarahaston hoitajan on pyydettävä välittäjältä 1 ja 2 kohdan noudattamisen edellyttämät tiedot, jotta se voi hallita asianmukaisesti likviditeettiä ja sijoittajien keskittymistä rahamarkkinarahastossa.

4. Rahamarkkinarahaston hoitajan on varmistettava, että yksittäisen sijoittajan osuuksien tai osakkeiden arvo ei vaikuta olennaisesti rahamarkkinarahaston likviditeettiprofiiliin, jos se muodostaa huomattavan osan rahamarkkinarahaston nettoarvosta.

28 artikla

Stressitestaus

1. Jokaisella rahamarkkinarahastolla on oltava asianmukaiset stressitestimenetelmät, joilla havaitaan taloudellisen toimintaympäristön mahdolliset tapahtumat tai tulevat muutokset, jotka voivat vaikuttaa epäsuotuisasti rahamarkkinarahastoon. Rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan on arvioitava tällaisten tapahtumien tai muutosten mahdollinen vaikutus rahamarkkinarahastoon. Rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan on tehtävä säännöllisesti stressitestejä erilaisia mahdollisia skenaarioita varten.

Stressitestien on pohjauduttava objektiivisiin perusteisiin, ja niissä on otettava huomioon mahdollisten vakavien skenaarioiden vaikutukset. Stressitestiskenaarioissa on otettava huomioon ainakin viiteparametrit, joihin sisältyvät seuraavat tekijät:

a) hypoteettiset muutokset rahamarkkinarahaston sijoitussalkussa olevien omaisuuserien likviditeetissä;

b) hypoteettiset muutokset rahamarkkinarahaston sijoitussalkussa olevien omaisuuserien luottoriskin suuruudessa, luottotapahtumat ja luokitustapahtumat mukaan luettuina;

c) hypoteettiset korkojen ja valuuttakurssien muutokset;

d) hypoteettiset lunastusten määrät;

e) niiden indeksien, joihin sijoitussalkkujen arvopapereiden korot on sidottu, välisten erojen hypoteettinen laajentuminen tai supistuminen;

f) koko talouteen vaikuttavat hypoteettiset makrotason järjestelmähäiriöt.

▼B

2. Jos on kyse julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavasta kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastosta tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastosta, stressitesteissä on arvioitava myös erilaisia skenaarioita varten kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon ja osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon välinen ero.

3. Stressitestien suoritustiheyden vahvistaa tapauksen mukaan rahamarkkinarahaston hallitus tai rahamarkkinarahaston hoitajan hallitus harkittuaan ensin, mikä on markkinaolosuhteiden perusteella asianmukainen ja järkevä aikaväli, ja otettuaan huomioon muutokset, joita on mahdollisesti suunniteltu rahamarkkinarahaston sijoitussalkkuun. Testejä on suoritettava vähintään kahdesti vuodessa.

4. Jos stressitesti paljastaa rahamarkkinarahastossa haavoittuvuuksia, rahamarkkinarahaston hoitajan on laadittava seikkaperäinen raportti, joka sisältää stressitestauksen tulokset ja ehdotetun toimintasuunnitelman.

Rahamarkkinarahaston hoitajan on tarvittaessa toteutettava toimia, joilla vahvistetaan rahamarkkinarahaston häiriönsietokykyä, mukaan luettuina rahamarkkinarahaston likviditeettiä tai omaisuuserien laatua vahvistavat toimet, ja sen on välittömästi ilmoitettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle toteutetuista toimenpiteistä.

5. Seikkaperäinen raportti, joka sisältää stressitestauksen tulokset ja ehdotetun toimintasuunnitelman, on toimitettava tarkastelua varten tapauksen mukaan rahamarkkinarahaston hallitukselle tai rahamarkkinarahaston hoitajan hallitukselle. Hallitus muuttaa ehdotettua toimintasuunnitelmaa tarpeen mukaan ja hyväksyy lopullisen toimintasuunnitelman. Seikkaperäinen raportti ja toimintasuunnitelma on säilytettävä vähintään viiden vuoden ajan.

Seikkaperäinen raportti ja toimintasuunnitelma on toimitettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle tarkastettaviksi.

6. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä 5 kohdassa tarkoitettu seikkaperäinen raportti arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa ohjeet, joissa määritetään stressitesteihin sisällytettävien stressitestiskenaarioiden viiteparametrit ottaen huomioon 1 kohdassa esitetyt tekijät. Ohjeet on saatettava ajan tasalle vähintään kerran vuodessa ottaen huomioon uusimmat markkinamuutokset.

IV LUKU

Arvostussäännöt

29 artikla

Rahamarkkinarahastojen arvostaminen

1. Rahamarkkinarahastojen omaisuuserät on arvostettava vähintään kerran päivässä.

2. Rahamarkkinarahaston omaisuuserät on arvostettava käyttäen markkinahintaan arvostamista aina, kun se on mahdollista.

▼B

3. Markkinahintaan arvostamista käytettäessä

a) rahamarkkinarahaston omaisuuserä on arvostettava käyttäen varovaisinta osto- ja myyntitarjousta, jollei positiota voi kyseisen omaisuuserän osalta sulkea markkinoiden perusteella määräytyvään keskikurssiin;

b) on käytettävä ainoastaan laadukkaita markkinatietoja; näitä tietoja on arvioitava kaikkien seuraavien tekijöiden perusteella:

i) vastapuolten määrä ja laatu;

ii) rahamarkkinarahaston omaisuuserän markkinoiden volyymi ja liikevaihto;

iii) liikkeeseenlaskumäärä ja osuus, jonka rahamarkkinarahasto aikoo ostaa tai myydä liikkeeseenlaskusta.

4. Kun markkinahintaan arvostaminen ei ole mahdollista tai markkinatiedot eivät ole riittävän laadukkaita, rahamarkkinarahaston omaisuuserä on arvostettava varovaisesti käyttämällä malliin perustuvaa arvostamista.

Mallilla on arvioitava tarkasti rahamarkkinarahaston omaisuuserän perusarvo kaikkien seuraavien ajantasaisten avaintekijöiden pohjalta:

a) kyseisen omaisuuserän markkinoiden volyymi ja liikevaihto;

b) liikkeeseenlaskumäärä ja osuus, jonka rahamarkkinarahasto aikoo ostaa tai myydä liikkeeseenlaskusta;

c) omaisuuserään liittyvä markkinariski, korkoriski ja luottoriski.

Malliin perustuvaa arvostamista käytettäessä ei saa käyttää jaksotettuun hankintamenoon perustuvaa arvostusmenetelmää.

5. Edellä olevien 2, 3, 4, 6 ja 7 kohdan mukaisesti tehty arvostaminen on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille.

6. Sen estämättä, mitä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston omaisuuserät voidaan lisäksi arvostaa jaksotettuun hankintamenoon perustuvalla arvostusmenetelmällä.

7. Poiketen siitä, mitä 2 ja 4 kohdassa säädetään, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun markkinahintaan arvostamisen ja 4 kohdassa tarkoitetun malliin perustuvan arvostamisen lisäksi alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston omaisuuserät, joiden jäljellä oleva maturiteetti on enintään 75 päivää, voidaan arvostaa jaksotettuun hankintamenoon perustuvalla arvostusmenetelmällä.

Jaksotettuun hankintamenoon perustuvaa arvostusmenetelmää saa käyttää alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston omaisuuserän arvostamiseen ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseisen omaisuuserän 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti laskettu hinta poikkeaa kyseisen omaisuuserän tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti lasketusta hinnasta enintään 10 korkopisteellä. Jos poikkeama on suurempi, kyseisen omaisuuserän hinta on laskettava 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

▼B

30 artikla

Osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon laskeminen

1. Rahamarkkinarahaston on laskettava osuus- tai osakekohtainen nettoarvo vähentämällä rahamarkkinarahaston kaikkien niiden omaisuuserien summasta, jotka on arvostettu käyttäen markkinahintaan arvostamista ja malliin perustuvaa arvostamista taikka molempia, rahamarkkinarahaston kaikkien niiden velkojen summa, jotka on arvostettu käyttäen markkinahintaan arvostamista tai malliin perustuvaa arvostamista taikka molempia, ja jakamalla erotus rahamarkkinarahaston liikkeessä olevien osuuksien tai osakkeiden lukumäärällä.

2. Osuus- tai osakekohtainen nettoarvo pyöristetään lähimpään korkopisteeseen tai sen vasta-arvoon, kun nettoarvo julkaistaan valuuttayksikön määräisenä.

3. Rahamarkkinarahaston osuus- tai osakekohtainen nettoarvo on laskettava ja julkaistava vähintään kerran päivässä rahamarkkinarahaston verkkosivuston julkisessa osassa.

31 artikla

Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon laskeminen

1. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston on laskettava kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo vähentämällä sen kaikkien 29 artiklan 6 kohdan mukaisesti jaksotettuun hankintamenoon perustuvalla arvostusmenetelmällä arvostettujen omaisuuserien summasta sen kaikkien velkojen summa ja jakamalla erotus sen liikkeessä olevien osuuksien tai osakkeiden lukumäärällä.

2. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo pyöristetään lähimpään korkopisteeseen tai sen vasta-arvoon, kun kiinteä nettoarvo julkaistaan valuuttayksikön määräisenä.

3. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo on laskettava vähintään kerran päivässä.

4. Kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon ja 30 artiklan mukaisesti lasketun osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon välistä erotusta on seurattava jatkuvasti, ja se on julkaistava päivittäin rahamarkkinarahaston verkkosivuston julkisessa osassa.

32 artikla

Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon laskeminen

1. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston on laskettava kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo vähentämällä sen kaikkien 29 artiklan 7 kohdan mukaisesti jaksotettuun hankintamenoon perustuvalla arvostusmenetelmällä arvostettujen omaisuuserien summasta sen kaikkien velkojen summa ja jakamalla erotus sen liikkeessä olevien osuuksien tai osakkeiden lukumäärällä.

2. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo pyöristetään lähimpään korkopisteeseen tai sen vasta-arvoon, kun kiinteä nettoarvo julkaistaan valuuttayksikön määräisenä.

▼B

3. Alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo on laskettava vähintään kerran päivässä.

4. Kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon ja 30 artiklan mukaisesti lasketun osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon välistä erotusta on seurattava jatkuvasti, ja se on julkaistava päivittäin rahamarkkinarahaston verkkosivuston julkisessa osassa.

33 artikla

Liikkeeseenlasku- ja lunastushinta

1. Rahamarkkinarahaston osuudet tai osakkeet on laskettava liikkeeseen tai lunastettava hintaan, joka on yhtä suuri kuin rahamarkkinarahaston osuus- tai osakekohtainen nettoarvo, rahamarkkinarahaston esitteessä esitetyistä sallituista maksuista riippumatta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään,

a) julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston osuudet tai osakkeet voidaan laskea liikkeeseen tai lunastaa hintaan, joka on yhtä suuri kuin kyseisen rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo;

b) alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston osuudet tai osakkeet voidaan laskea liikkeeseen tai lunastaa hintaan, joka on yhtä suuri kuin kyseisen rahamarkkinarahaston kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo, mutta ainoastaan, jos 32 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettu kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo poikkeaa 30 artiklan mukaisesti lasketusta osuus- tai osakekohtaisesta nettoarvosta enintään 20 korkopisteellä.

Edellä olevaan b alakohtaan liittyen, jos 32 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettu kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo poikkeaa 30 artiklan mukaisesti lasketusta osuus- tai osakekohtaisesta nettoarvosta yli 20 korkopisteellä, seuraava lunastus tai merkintä on toteutettava hintaan, joka on yhtä suuri kuin 30 artiklan mukaisesti laskettu osuus- tai osakekohtainen nettoarvo.

Rahamarkkinarahaston hoitajan on varoitettava mahdollisia sijoittajia selkeästi ja kirjallisesti ennen sopimuksen tekemistä siitä, millaisissa olosuhteissa alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto keskeyttää lunastukset ja merkinnät kiinteän osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon mukaan.

V LUKU

Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja ja alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoja koskevat erityisvaatimukset

34 artikla

Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja ja alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoja koskevat erityisvaatimukset

1. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston hoitajan on luotava varovaiset ja tiukat likviditeetinhallinnan menettelyt, pantava ne täytäntöön ja sovellettava niitä johdonmukaisesti tällaisiin rahastoihin sovellettavien viikkokohtaisten likviditeettikynnysten noudattamisen varmistamiseksi. Likviditeetinhallinnan menettelyt on kuvattava selkeästi rahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa sekä esitteessä.

▼B

Viikkokohtaisten likviditeettikynnysten noudattamiseen sovelletaan seuraavaa:

a) aina kun 24 artiklan 1 kohdan e alakohdassa vahvistettu viikon kuluessa erääntyvien omaisuuserien osuus laskee alle 30 prosentin julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston kokonaisvaroista ja päiväkohtaiset nettolunastukset ylittävät yksittäisen työpäivän kuluessa 10 prosenttia kokonaisvaroista, julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston hoitajan on välittömästi ilmoitettava asiasta sen hallitukselle, ja hallituksen on tehtävä dokumentoitu tilannearvio, jonka perusteella päätetään asianmukaisesta toimintatavasta ottaen huomioon sijoittajien edut, sekä päätettävä, sovelletaanko yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä:

   i) lunastuksista perittävät likviditeettimaksut, jotka ilmentävät asianmukaisesti rahamarkkinarahastolle likviditeetin saavuttamisesta aiheutuvia kuluja ja joilla varmistetaan, ettei rahastoon jääville sijoittajille koidu kohtuuttomasti haittaa, kun toiset sijoittajat lunastavat osuutensa tai osakkeensa kyseisenä aikana;

   ii) lunastusrajoitukset, joilla rajoitetaan yhden työpäivän aikana lunastettavien osakkeiden tai osuuksien määrä 10 prosenttiin rahamarkkinarahaston osakkeista tai osuuksista minä tahansa enintään 15 työpäivän pituisena kautena;

   iii) lunastusten keskeyttäminen minä tahansa enintään 15 työpäivän pituisena kautena; tai

   iv) ei mitään muita välittömiä toimia kuin 24 artiklan 2 kohdassa säädetyn velvoitteen täyttäminen;

b) aina kun 24 artiklan 1 kohdan e alakohdassa vahvistettu viikon kuluessa erääntyvien omaisuuserien osuus laskee alle 10 prosentin julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston kokonaisvaroista, tällaisen rahamarkkinarahaston hoitajan on välittömästi ilmoitettava asiasta sen hallitukselle, ja hallituksen on tehtävä dokumentoitu tilannearvio ja sovellettava kyseisen tilannearvion perusteella ja sijoittajien edut huomioon ottaen yhtä tai useampaa seuraavista toimenpiteistä sekä dokumentoitava valintansa syyt:

   i) lunastuksista perittävät likviditeettimaksut, jotka ilmentävät asianmukaisesti rahamarkkinarahastolle likviditeetin saavuttamisesta aiheutuvia kuluja ja joilla varmistetaan, ettei rahastoon jääville sijoittajille koidu kohtuuttomasti haittaa, kun toiset sijoittajat lunastavat osuutensa tai osakkeensa kyseisenä aikana;

   ii) lunastusten keskeyttäminen enintään 15 työpäivän pituisena kautena.

2. Jos keskeyttämisten kokonaiskesto on 90 päivän pituisena kautena yli 15 päivää, julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto lakkaa automaattisesti olemasta julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittava kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahasto tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahasto. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston on välittömästi ilmoitettava asiasta jokaiselle sijoittajalle kirjallisesti ja selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla.

▼B

3. Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavan kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahaston tai alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahaston hallituksen päätettyä toimintatavastaan sekä 1 kohdan a että b alakohdan osalta, sen on viipymättä ilmoitettava päätöksensä yksityiskohdat rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle.

VI LUKU

Ulkopuolinen tuki

35 artikla

Ulkopuolinen tuki

1. Rahamarkkinarahasto ei saa ottaa vastaan ulkopuolista tukea.

2. Ulkopuolisella tuella tarkoitetaan kolmannen osapuolen, myös rahamarkkinarahaston järjestäjän, rahamarkkinarahastolle tarjoamaa suoraa tai välillistä tukea, joka on tarkoitettu tai johtaisi käytännössä rahamarkkinarahaston likviditeetin takaamiseen taikka rahamarkkinarahaston osuus- tai osakekohtaisen nettoarvon vakauttamiseen.

Ulkopuolista tukea on se, että

a) kolmas osapuoli antaa rahamarkkinarahastolle käteisvaroja;

b) kolmas osapuoli ostaa rahamarkkinarahaston omaisuuseriä ylihintaan;

c) kolmas osapuoli ostaa rahamarkkinarahaston osuuksia tai osakkeita lisätäkseen rahaston likviditeettiä;

d) kolmas osapuoli laskee liikkeeseen minkä tahansa eksplisiittisen tai implisiittisen vakuuden, takauksen tai tukikirjeen rahamarkkinarahaston hyväksi;

e) kolmas osapuoli toteuttaa muita toimia, joiden suorana tai välillisenä tavoitteena on pitää yllä rahamarkkinarahaston likviditeettiprofiilia ja osuus- tai osakekohtaista nettoarvoa.

VII LUKU

Avoimuusvaatimukset

36 artikla

Avoimuus

1. Rahamarkkinarahaston on ilmoitettava selkeästi, minkä tyyppinen rahamarkkinarahasto se on 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja onko se lyhyt vai tavanomainen rahamarkkinarahasto, kaikissa kyseisen rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan antamissa ulkoisissa asiakirjoissa, raporteissa, lausunnoissa, mainoksissa, kirjeissä tai muissa kirjallisissa todisteissa, jotka on osoitettu tai tarkoitettu jaettaviksi mahdollisille sijoittajille, osuudenhaltijoille tai osakkeenomistajille.

2. Rahamarkkinarahaston hoitajan on asetettava vähintään viikoittain rahamarkkinarahaston sijoittajien saataville kaikki seuraavat tiedot:

a) rahamarkkinarahaston sijoitussalkun maturiteettierittely;

b) rahamarkkinarahaston luottoprofiili;

▼B

c) rahamarkkinarahaston painotettu keskimääräinen maturiteetti ja painotettu keskimääräinen elinaika;

d) yksityiskohtaiset tiedot kymmenestä suurimmasta rahamarkkinarahastossa olevasta omaisuuserästä, mukaan luettuina nimi, maa, maturiteetti ja omaisuuserätyyppi sekä vastapuoli, kun on kyse takaisinosto- ja takaisinmyyntisopimuksista;

e) rahamarkkinarahaston omaisuuserien kokonaisarvo;

f) rahamarkkinarahaston nettotuotto.

3. Kaikissa markkinointitarkoituksiin käytetyissä rahamarkkinarahaston asiakirjoissa on ilmoitettava selkeästi, että

a) rahamarkkinarahasto ei ole taattu sijoitus;

b) rahamarkkinarahastoon tehty sijoitus poikkeaa talletukseen tehdystä sijoituksesta ja erityisesti että rahamarkkinarahastoon sijoitettu pääoma saattaa vaihdella;

c) rahamarkkinarahasto ei turvaudu ulkopuoliseen tukeen taatakseen likviditeettinsä tai vakauttaakseen osuus- tai osakekohtaisen nettoarvonsa;

d) sijoittaja kantaa riskin pääoman menetyksestä.

4. Rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan sijoittajille tai mahdollisille sijoittajille antamissa tiedonannoissa ei saa millään tavoin antaa ymmärtää, että rahamarkkinarahaston osuuksiin tai osakkeisiin tehty sijoitus olisi taattu.

5. Rahamarkkinarahaston sijoittajille on ilmoitettava selkeästi, millä menetelmällä tai menetelmillä rahamarkkinarahasto arvostaa varansa ja laskee nettoarvon.

Julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen ja alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastojen on annettava sijoittajille ja mahdollisille sijoittajille selkeä selvitys jaksotettuun hankintamenoon perustuvan arvostusmenetelmän tai pyöristyksen taikka molempien käytöstä.

37 artikla

Tietojen antaminen toimivaltaisille viranomaisille

1. Rahamarkkinarahaston hoitajan on annettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot jokaisesta hoitamastaan rahamarkkinarahastosta vähintään neljännesvuosittain.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, rahamarkkinarahaston hoitajan on annettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään vuosittain tiedot rahamarkkinarahastosta, jonka hoidettavina olevien varojen kokonaisarvo on enintään 100 000 000 euroa.

Rahamarkkinarahaston hoitajan on pyynnöstä annettava ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla annetut tiedot myös rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaiselle viranomaiselle, jos tämä on eri kuin rahamarkkinarahaston toimivaltainen viranomainen.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti annettavissa tiedoissa on ilmoitettava

a) rahamarkkinarahaston tyyppi ja ominaispiirteet;

b) salkkuindikaattorit, kuten omaisuuserien kokonaisarvo, nettoarvo, painotettu keskimääräinen maturiteetti, painotettu keskimääräinen elinaika, maturiteettierittely, likviditeetti ja tuotto;

c) stressitestien tulokset ja tarvittaessa ehdotettu toimintasuunnitelma;

d) tiedot rahamarkkinarahaston sijoitussalkussa olevista omaisuuseristä:

   i) kunkin omaisuuserän ominaispiirteet, kuten nimi, maa, liikkeeseenlaskijaluokka, riski tai maturiteetti ja sisäisen luottolaadun arviointimenettelyn tulos;

   ii) omaisuuserätyyppi, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot vastapuolesta, kun on kyse johdannaisista, takaisinostosopimuksista tai takaisinmyyntisopimuksista;

e) rahamarkkinarahaston velkoja koskevat tiedot:

   i) maa, johon sijoittaja on sijoittautunut;

   ii) sijoittajaluokka;

   iii) merkintä- ja lunastustoiminta.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa pyytää lisätietoja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

3. Rahamarkkinarahaston hoitajan on 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi ilmoitettava jokaisesta hoitamastaan alhaisen volatiliteetin rahamarkkinarahastosta seuraavat tiedot:

a) jokainen tapahtuma, jossa omaisuuserän 29 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jaksotettuun hankintamenoon perustuvaa arvostusmenetelmää käyttäen arvostettu hinta poikkeaa kyseisen omaisuuserän 29 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta hinnasta yli 10 korkopisteellä;

b) jokainen tapahtuma, jossa 32 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti laskettu kiinteä osuus- tai osakekohtainen nettoarvo poikkeaa 30 artiklan mukaisesti lasketusta osuus- tai osakekohtaisesta nettoarvosta yli 20 korkopisteellä;

c) jokainen tapahtuma, jossa esiintyy 34 artiklan 3 kohdassa mainittu tilanne, ja hallituksen 34 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset sellaisen raportointimallin laatimiseksi, joka sisältää kaikki 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 21 päivänä tammikuuta 2018.

▼B

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tämän artiklan mukaisesti saadut tiedot. Tiedot on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään 30 päivän kuluttua raportointivuosineljänneksen päättymisestä.

Arvopaperimarkkinaviranomainen kerää tiedot perustaakseen keskustietokannan kaikista rahamarkkinarahastoista, jotka ovat sijoittautuneet unioniin tai joita hoidetaan tai markkinoidaan unionissa. Euroopan keskuspankilla on oikeus päästä kyseiseen tietokantaan ainoastaan tilastotarkoituksia varten.

VIII LUKU

Valvonta

38 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittama valvonta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava, että tätä asetusta noudatetaan jatkuvasti.

2. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen tai soveltuvin osin rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa, että II–VII lukua noudatetaan.

3. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa, että rahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa vahvistettuja velvoitteita ja esitteessä vahvistettuja velvoitteita noudatetaan; näiden sääntöjen, asiakirjojen ja esitteen on oltava yhdenmukaisia tämän asetuksen kanssa.

4. Rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen vastuulla on valvoa rahamarkkinarahaston hoitajan järjestelyjen ja organisaation asianmukaisuutta siten, että rahamarkkinarahaston hoitaja kykenee täyttämään ne velvoitteet ja toimimaan niiden sääntöjen mukaisesti, jotka liittyvät kaikkien sen hoitamien rahamarkkinarahastojen perustamiseen ja toimintaan.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava alueelleen sijoittautuneita tai alueellaan markkinoitavia yhteissijoitusyrityksiä ja vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja varmistuakseen siitä, että ne eivät käytä nimitystä rahamarkkinarahasto tai anna ymmärtää olevansa rahamarkkinarahasto, jolleivät ne noudata tätä asetusta.

39 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kansallista lainsäädäntöä noudattaen kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niille uskottujen tähän asetukseen liittyvien tehtävien hoitamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisille viranomaisille tapauksen mukaan direktiivin 2009/65/EY tai direktiivin 2011/61/EU mukaisesti annettuja toimivaltuuksia. Niille on annettava erityisesti kaikki seuraavat valtuudet:

a) oikeus pyytää tutustumista kaikkiin asiakirjoihin niiden muodosta riippumatta ja saada tai ottaa niistä jäljennös;

▼B

b) oikeus pyytää rahamarkkinarahastoa tai rahamarkkinarahaston hoitajaa antamaan tietoja viivytyksettä;

c) oikeus pyytää tietoa keneltä tahansa rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan toimintaan liittyvältä henkilöltä;

d) oikeus tehdä tarkastuksia yrityksen tiloissa ilmoittaen tai ilmoittamatta etukäteen;

e) oikeus varmistaa asianmukaisilla toimenpiteillä, että rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja noudattaa edelleen tämän asetuksen vaatimuksia;

f) oikeus antaa määräys, jolla varmistetaan, että rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia ja pidättäytyy tekemästä uudelleen mitään sellaista, joka voitaisiin katsoa tämän asetuksen rikkomiseksi.

40 artikla

Seuraamukset ja muut toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja muista toimenpiteistä sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten ja muiden toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetut säännökset komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2018. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

41 artikla

Erityistoimenpiteet

1. Rajoittamatta toimivaltaisille viranomaisille tapauksen mukaan direktiivin 2009/65/EY tai direktiivin 2011/61/EU mukaisesti annettuja toimivaltuuksia rahamarkkinarahaston tai rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen on suhteellisuusperiaatetta noudattaen toteutettava 2 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset toimenpiteet, jos rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja

a) ei noudata jotakin omaisuuserien koostumusta koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 9–16 artiklaa;

b) ei noudata jotakin sijoitussalkkua koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 17, 18, 24 tai 25 artiklaa;

c) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla ja rikkoo näin 4 tai 5 artiklaa;

d) käyttää nimitystä ”rahamarkkinarahasto” tai muuta nimitystä, joka viittaa siihen, että yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on rahamarkkinarahasto, ja rikkoo näin 6 artiklaa;

e) ei noudata jotakin sisäisen luottolaadun arviointia koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 19 tai 20 artiklaa;

▼B

f) ei noudata jotakin hallinnointia, dokumentaatiota tai avoimuutta koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 21, 23, 26, 27, 28 tai 36 artiklaa;

g) ei noudata jotakin arvostamista koskevista vaatimuksista ja rikkoo näin 29, 30, 31, 32, 33 tai 34 artiklaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on tarpeen mukaan

a) toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kyseinen rahamarkkinarahasto tai rahamarkkinarahaston hoitaja noudattaa asiaankuuluvia säännöksiä;

b) peruutettava 4 tai 5 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa.

42 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuudet ja toimivalta

1. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle annetaan tarvittavat valtuudet suorittaa tehtävät, jotka sille on osoitettu tällä asetuksella.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen käyttää direktiivien 2009/65/EY ja 2011/61/EU mukaisia valtuuksia myös tämän asetuksen osalta ja asetusta (EY) N:o 45/2001 noudattaen.

3. Asetusta (EU) N:o 1095/2010 sovellettaessa tämä asetus on sisällytettävä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin mahdollisiin muihin oikeudellisesti sitoviin unionin säädöksiin, joissa arvopaperimarkkinaviranomaiselle annetaan tehtäviä.

43 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen ja rahamarkkinarahaston hoitajan toimivaltaisen viranomaisen, jos ne ovat eri viranomaisia, on tehtävä keskenään yhteistyötä ja vaihdettava tietoja, jotta ne voivat hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on tehtävä yhteistyötä tässä asetuksessa säädettyjen tehtäviensä hoitamiseksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on vaihdettava keskenään kaikkia tietoja ja asiakirjoja, jotka ovat tarpeen tässä asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti ja erityisesti tämän asetuksen rikkomisten tunnistamiseksi ja niihin puuttumiseksi. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien rahamarkkinarahastojen toimiluvista tai valvonnasta vastaavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joilla on merkitystä seurattaessa ja ehkäistäessä yksittäisten rahamarkkinarahastojen tai rahamarkkinarahastojen yhdessä harjoittaman toiminnan mahdollisia vaikutuksia rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävien finanssilaitosten vakauteen ja markkinoiden asianmukaiseen toimintaan niillä markkinoilla, joilla rahamarkkinarahastot toimivat. Tiedot on toimitettava myös arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle, jotka toimittavat nämä tiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

▼B

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii kansallisten toimivaltaisten viranomaisten 37 artiklan 5 kohdan nojalla toimittamien tietojen perusteella sille asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 annettujen valtuuksien mukaisesti komissiolle kertomuksen tämän asetuksen 46 artiklassa tarkoitettua uudelleentarkastelua varten.

IX LUKU

Loppusäännökset

44 artikla

Olemassa olevien yhteissijoitusyritysten ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen kohtelu

1. Olemassa olevan yhteissijoitusyrityksen tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston, joka sijoittaa lyhytaikaisiin varoihin ja jonka erillisinä tai kumulatiivisina tavoitteina on tarjota rahamarkkinakorkojen mukaista tuottoa tai säilyttää sijoituksen arvo, on viimeistään 21 päivänä tammikuuta 2019 toimitettava rahamarkkinarahaston toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus sekä kaikki asiakirjat ja todisteet, jotka tarvitaan osoittamaan, että tätä asetusta noudatetaan.

2. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on viimeistään kahden kuukauden kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut täydellisen hakemuksen, arvioitava, noudattaako yhteissijoitusyritys tai vaihtoehtoinen sijoitusrahasto tätä asetusta 4 ja 5 artiklan mukaisesti. Rahamarkkinarahaston toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätös ja ilmoitettava siitä välittömästi yhteissijoitusyritykselle tai vaihtoehtoiselle sijoitusrahastolle.

45 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle tämän asetuksen voimaantulopäivästä määräämättömäksi ajaksi 11, 15 ja 22 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11, 15 ja 22 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼B

6. Edellä olevien 11, 15 ja 22 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

46 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee tämän asetuksen asianmukaisuutta uudelleen vakavaraisuuden ja talouden kannalta viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2022 kuultuaan arvopaperimarkkinaviranomaista ja tarvittaessa Euroopan järjestelmäriskikomiteaa muun muassa siitä, onko julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja ja alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoja koskevaan järjestelmään tehtävä muutoksia.

2. Uudelleentarkastelussa erityisesti

a) analysoidaan tämän asetuksen soveltamisesta saatuja kokemuksia ja sen vaikutuksia sijoittajiin, rahamarkkinarahastoihin ja rahamarkkinarahastojen hoitajiin unionissa;

b) arvioidaan rahamarkkinarahastojen roolia jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemien tai takaamien velkakirjojen ostamisessa;

c) otetaan huomioon jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemien tai takaamien velkakirjojen erityispiirteet ja niiden rooli jäsenvaltioiden rahoituksessa;

d) otetaan huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 509 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kertomus;

e) otetaan huomioon tämän asetuksen vaikutus lyhytaikaisen rahoituksen markkinoihin;

f) otetaan huomioon sääntelykehitys kansainvälisellä tasolla.

Komissio antaa viimeistään 21 päivänä heinäkuuta 2022 kertomuksen mahdollisuudesta ottaa käyttöön EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteja koskeva 80 prosentin kiintiö. Kertomuksessa otetaan huomioon EU:n lyhytaikaisten julkisen sektorin velkainstrumenttien saatavuus ja arvioidaan, voisivatko alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastot olla asianmukainen vaihtoehto EU:n ulkopuolisiin julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittaville kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoille. Jos komissio päätyy kertomuksessaan siihen, että ei ole mahdollista ottaa käyttöön EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteja koskevaa 80 prosentin kiintiötä ja poistaa asteittain käytöstä sellaisia julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja, joissa EU:n ulkopuolisten julkisten velkainstrumenttien määrää ei ole rajoitettu, sen olisi perusteltava tämä. Jos komissio päätyy siihen, että on mahdollista ottaa käyttöön EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteja koskeva 80 prosentin kiintiö, se voi tehdä lainsäädäntöehdotuksia tällaisesta kiintiöstä, jonka mukaan vähintään 80 prosenttia julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavien kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastojen varoista on sijoitettava EU:n julkisen sektorin velkainstrumentteihin. Lisäksi jos komissio päätyy siihen, että alhaisen volatiliteetin nettoarvon rahamarkkinarahastoista on tullut asianmukainen vaihtoehto EU:n ulkopuolisiin julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittaville kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoille, se voi tehdä asianmukaisia ehdotuksia julkisen sektorin velkainstrumentteihin sijoittavia kiinteän nettoarvon rahamarkkinarahastoja koskevan poikkeuksen poistamiseksi kokonaan.

▼B

Tämän uudelleentarkastelun tulokset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ja niihin liitetään tarvittaessa asianmukaiset muutosehdotukset.

47 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 21 päivästä heinäkuuta 2018, lukuun ottamatta 11 artiklan 4 kohtaa, 15 artiklan 7 kohtaa, 22 artiklaa ja 37 artiklan 4 kohtaa, joita sovelletaan 20 päivästä heinäkuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.